

Lovforslaget indeholdt for det første bestemmelser, der skulle sikre, at betingelserne for, hvornår et middel kan godkendes, skærpedes. Det foresloges således, at godkendelsesmyndigheden skulle nægte at godkende midler, der i forbindelse med anvendelsen eller den dermed forbundne håndtering og opbevaring er eller må forventes at være særlig farlige for sundheden eller særlig skadelige for miljøet. Herudover stilledes der forslag om, at der skulle gælde den betingelse for at opnå godkendelse af et middel, at der ikke findes væsentligt mindre farlige eller skadelige alternativer. Endelig skulle en generel tidsbegrænsning af godkendelser sikre muligheden for, at der skete en løbende vurdering af allerede godkendte midler.

For det andet skulle forslaget sikre, at de bekæmpelsesmidler, der er klassificeret af giftnævnet, blev godkendt efter samme regler som nye midler.

For det tredje stilledes der forslag om en bredere anvendelse af den afgift, der pålægges godkendte og klassificerede bekæmpelsesmidler, idet der blev forudset en styrkelse af indsatsen på bekæmpelsesmiddelområdet.

Ud fra ønsket om at opprioritere miljøhensynet i forbindelse med reguleringen af kemiske stoffer og produkter stilledes der for det fjerde forslag om at straffelægge uforvarlig omgang med stoffer og produkter, hvorved der forvoldes ikke ubetydelig skade på miljøet.

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med den beretning, som miljø- og planlægningsudvalget den 10. juni 1985 afgav over forslag til folketingsbeslutning om bekæmpelsesmidlers brug og sikkerheds- og sundhedsforanstaltninger (se Folketingsårbog 1984-85, side 436), og med den redegørelse, som miljøministeren afgav til udvalget den 10. januar 1986 (alm. del - bilag 218) i medfør af et pålæg fra et flertal i førnævnte beretning.

Udvalget afgav ikke betænkning over lovforslaget.